

BEAT ÀLVAR DEL PORTILLO

Full informatiu número 19 - 2023

Aprendre a estimar a la vida corrent

El beat Àlvar del Portillo aporta que, en el cristià, la filiació i la llibertat, manifestades a través de l'amor, es presenten alhora com a do i tasca; com una situació dinàmica tant per al coneixement de la pròpia identitat, com per a la missió que tots els fidels tenen a l'hora de transmetre al món contemporani el llegat evangèlic. Per això parlava de la necessitat **«de la formació de tots els fidels, adequada a la seva singular vocació i missió»**; tenint com a preocupació **«la unitat de vida com a horitzó i meta»**.

En el marc del cristianisme que mons. Àlvar del Portillo explica al segle XX a la llum dels ensenyaments de sant Josepmaria, Déu considera la persona creada com un autèntic interlocutor i espera iniciativa per part nostra. Déu crida, exposa el seu voler amb claredat, mira amorosament; però la resposta depèn del que diu la criatura en aquest diàleg. La persona humana **“ha d'exercitar la seva llibertat en aquest diàleg de manera fidel, és a dir, de manera que sigui un diàleg filial** i no un altercat o un debat. Les respostes de les criatures, certament, estan assenyalades per la iniciativa de Déu; i, en conseqüència, el resultat serà un veritable diàleg entre la llibertat infinita de Déu i la llibertat finita de la seva criatura”.

Recordant les exhortacions de *Lumen Gentium* (núm. 17, 30 i 33), el beat Àlvar subratlla la “crida” que el cristià rep de Déu, alhora que mou “cadascú” a “descobrir”, en el lliure exercici de les tasques temporals, la presència real “d’allò que és diví” en un món que se n’ha oblidat. **Diríem que la seva teologia sobre els fidels i els laics es troba marcada per l'experiència de la vocació, de la crida que Déu fa a l'home, a cada ésser humà en la seva peculiaritat i que és prolongació de la crida creadora.**

Idées preses de la filòsofa María Jesús Soto Bruna. Pots llegir més aquí:

FIDELS I LAICS A L'ESGLÉSIA

El beat Àlvar del Portillo va contribuir amb les seves publicacions a fer que la **noció de fidel** quedés ressaltada a l'Església. Un document important del Concili Vaticà II, la constitució *Lumen Gentium* (21-11-1964), sanciona "la dignitat i la llibertat dels fills de Déu" dins de l'Església. Aquesta llibertat i dignitat són comunes a tots els membres del Poble de Déu. El reconeixement posterior de la realitat que els fidels tenen drets i deures va ser un fruit madurat durant un llarg itinerari.

Durant l'estiu del 1965, mons. Àlvar del Portillo va preparar la resposta a una consulta que li havia demanat la Comissió Pontifícia per a la reforma del *Codi de Dret Canònic*. A partir d'aquesta resposta i de la seva àmplia experiència conciliar, va escriure el 1969, el llibre *Fieles y laicos en la Iglesia. Bases de sus respectivos estatutos jurídicos*.

El beat Àlvar va expressar en aquest llibre la noció de fidel (abans que laic, clergue o religiós). És una noció importantíssima per al dret de l'Església. Més en concret, es va proposar reflexionar-hi al voltant dels principis teològics i jurídics que haurien de fonamentar les noves normes canòniques sobre els drets i els deures dels laics a l'Església.

Una novetat rellevant d'aquest escrit va ser descriure i enumerar per primer cop un elenc de drets propis de tots els fidels.

El primer *Codi de dret canònic*, conegut com a pio-benedictí pels dos Papes que el van impulsar, havia prestat escassa atenció a aquest tema. Parlar de drets i deures a l'Església era gairebé impensable, el 1917.

El beat Àlvar del Portillo havia aprofundit en aquesta qüestió durant el seu recorregut intel·lectual. Primer amb els estudis teològics a Madrid, el doctorat en Dret Canònic a Roma, la col·laboració en les comissions preparatòries al Concili Vaticà II, el seu intens treball a la comissió que va redactar el decret conciliar *Presbyterorum ordinis*; també, i no menys important, per la seva reflexió sobre el llegat de sant Josepmaria Escrivà, que insistia tant en la inviolabilitat de la llibertat dels fidels, volguda per Déu i exigible davant l'Església.

*Idees preses de
l'historiador Josep-Ignasi
Saranyana.*

Pots ampliar la
informació aquí:

Favors

Vaig poder portar la meva mare

Fa quatre anys que vaig venir a Colòmbia, per la situació que es viu a Veneçuela. Veia com passaven els anys distanciada de la meva mare, que estava sola allà a la meva pàtria. Ella va demanar amb molta devoció a Déu a través del beat Àlvar del Portillo poder trobar les maneres econòmiques perquè pogués venir de forma legal (res de viaranys, camins irregulars, etc.) i se'ns va donar aquesta gràcia. Vam aconseguir un préstec bancari, cosa que és molt difícil d'obtenir, portant tan poc temps en aquest país i essent estrangera. D'aquesta manera em vaig poder emportar la meva mare.

Actualment ella està amb mi des de fa dos anys ajudant-me a les feines de la llar mentre surto a treballar tot el dia, per buscar el sosteniment de la casa. Per a nosaltres va ser una gràcia molt especial.

M.J.G.P. – Colòmbia.

La meva dona es va recuperar

Era el mes de gener del 2020. A la meva dona, després de 5 biòpsies, li van diagnosticar un càncer. L'oncòloga i el cirurgià ens van recomanar fer una intervenció agressiva, que vam aprovar per fer-la al març, en plena pandèmia. No obstant això, ens van informar que el tractament de químic o radioteràpia depenia del gangli sentinella; li vaig demanar el favor al beat Àlvar que tot anés bé, resant l'oració de la seva estampa i la biòpsia del gangli va sortir negativa, per la qual cosa no va fer falta cap de les dues teràpies, només un tractament preventiu oral per cinc anys.

El 4 juliol de 2021, després de ser sotmesa un mes abans a una cirurgia reconstructiva, la meva dona va tenir un ictus al cervell, i va perdre la memòria i la capacitat de pensament en paraules. Va estar 19 dies hospitalitzada en cures cardíaques progressives i, més tard, en rehabilitació física i de la parla. Novament vaig encomanar a la intercessió del beat Àlvar la seva recuperació.

Vam iniciar les teràpies i, després de sis mesos, la meva dona va recuperar satisfactòriament la memòria, les capacitats cognitives i la parla.

F.J. - Estats Units.

Tràmits complicats

Des de fa molts anys acudeixo a la intercessió del beat Àlvar. Avui he hagut de fer uns tràmits complicats, amb diversos passos, em faltava un certificat, etc. Li he demanat al beat que intercedís per poder concloure el tràmit i s'han anat resolent un per un els problemes. Així que escric aquest favor molt agraït a la seva intercessió.

C.P. – Argentina

QUI ERA EL BEAT ÀLVAR?

Àlvar del Portillo va néixer a Madrid el 1914 i es va incorporar a l'Opus Dei el 1935, quan estudiava Enginyeria de Camins. Als trenta anys va ser ordenat sacerdot i va esdevenir el col·laborador més directe de sant Josepmaria, al costat del qual va treballar en la direcció i impuls apostòlic de l'Opus Dei a tot el món. Va gaudir de l'estima dels papes, des del venerable Pius XII fins a sant Joan Pau II, que van valorar la seva fe cristiana, la seva tasca com a pastor, la seva preparació intel·lectual i la seva sensibilitat social. En diverses ocasions, especialment durant el Concili Vaticà II, li van confiar treballs al servei de l'Església. El 1975 va ser elegit primer successor de sant Josepmaria. Va impulsar l'expansió del missatge de l'Obra per diversos països i va encoratjar la posada en marxa de nombroses iniciatives de caràcter educatiu, científic i de promoció social. Sant Joan Pau II el va ordenar bisbe el 1991. Va morir santament tres anys després, el 23 de març de 1994, després de pelegrinar a Terra Santa. El Papa va voler pregar davant de les seves despulles a la seu central de l'Opus Dei, com a reconeixement pel seu servei al Poble de Déu. Va ser beatificat a Madrid el 27 de setembre del 2014. La seva festa se celebra el 12 de maig. *Per a més informació: www.alvarodelportillo.org*

NOVA PUBLICACIÓ

Salvador Bernal, "Y aquí estoy. Biografía ilustrada del beato Álvaro del Portillo".

Gratis escanejant aquest codi:

ORACIÓ

Déu Pare misericordiós, que concedíreu al beat Àlvar, bisbe, la gràcia de ser, amb l'ajut de la Mare de Déu, un pastor exemplar en el servei a l'Església i fill i successor fidelíssim de sant Josepmaria, fundador de l'Opus Dei: feu que jo sàpiga també respondre amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana, transformant tots els moments i les circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir al Regne de Jesucrist. Digneu-vos atorgar la canonització del beat Àlvar, i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demaneu). Amén.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

COM PUC AJUDAR? Aquest butlletí és gratuït. Els qui vulguin ajudar amb les almoines a les despeses d'edició, poden enviar una transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN núm. ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBBXXX a CaixaBank, indicant com a concepte "Causa del beat Àlvar del Portillo"; o un gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, c/ Alcántara 59, 6è D, 28006 Madrid.